

quoque fructus diminuuntur et servitia populorum præpediuntur, multi etiam dolores prosperitatem regni inficiunt, carorum et liberorum mortes tristitiam conferunt, hostium incursus provincias undique vastant, bestiae armentorum et pecorum greges dilacerant, tempestates veris et hiemis terrarum fecunditatem et maris ministeria prohibent et aliquando fulminum ictus segetes et arborum flores et pampinos exurunt. Super omnia vero regis iniustitia non solum præsentis imperii faciem fuscant, sed etiam filios suos et nepotes, ne post se regni hereditatem teneant, obscurat. Propter piaculum enim Salomonis regnum domus Israel Dominus de manu filiorum eius dispersit, et propter iustitiam David regis lucernam de semine eius semper in Hierusalem reliquit. Ecce quantum iustitia regis saeculo valet, intuentibus perspicue patet. Pax populorum est, tutamentum patriae, immunitas plebis munimentum gentis, cura languorum, gaudium hominum, temperies aeris, serenitas maris, terrae fecunditas, solacium pauperum, hereditas filiorum et sibi met ipsi spes futurae beatitudinis. Attamen sciat quod sicut in throno hominum primus constitutus est, sic et in poenis, si iustitiam non fecerit, primatum habiturus est. Omnes namque quoscumque peccatores sub se in presenti habuit, supra se modo plagali in illa futura poena habebit.

Sextus²⁰⁾ abusio gradus est dominus sine virtute, quia nichil proficit dominandi habere potestatem, si dominus ipse non habeat et virtutis rigorem. Sed hic virtutis rigor non tam exercitii fortitudinem, quae et ipsa saecularibus dominis necessaria est, indiget quam animi interiorum fortitudinem per bonos mores exercere debet. Sepe enim dominandi virtus per animi negligentiam perditur, sicut in Heli sacerdote factum fuisse comprobatur. Qui dum per severitatem iudicii peccantes filios non coercuit, eorum vindicta Dominus velut consentienti non pepercit. Tria ergo necessaria his qui dominantur habere oportet, terrorem scilicet ordinationem et amorem. Nisi ergo ametur dominus et metuatur, ordinatio illius constare minime poterit; per beneficia ergo et affabilitatem procuret ut diligatur, et per iustas vindictas non propriae iniuriæ, sed legis Dei studeat ut metuatur. Propterea quoque dum multi pendent^{b)} in eo, ipse Deo adherere debet qui illum in ducatum constituit, qui ad portanda multorum onera ipsum veluti fortiozem solidavit. Paxillus enim nisi bene fixus firmiter alicui fortiori hereat, omne quod in eo pendit cito labitur et ipse solutus a rigore suae firmitatis cum oneribus ad terram dilabitur. Sic et princeps nisi suo conditori pertinaciter adhererit, et ipse et omnis qui ei consentit cito deperit. Quidam namque per dominandi^{c)} solidius Deo adpropinquant, quidam imposito sibi dignitatis onere deteriores fiunt. Moyses enim accepto^{d)} ducatu familiaribus Deo locutionibus utebatur, Saul vero filius Cis postquam sceptrum regni suscepit, per inoboedientiæ superbiam Deum offendit. Rex Salomon postquam patris sui David sedem obtinuit, Deum offendit; Deus illum ultra omnes mortales velut ad innumerosi populi gubernationem sapientiæ munere donavit. E contrario vero Hieroboam servus Salomonis, postquam regni domus David partem accepit, ad idolorum^{e)} cultum decem tribus Israel

b) perdunt B

c) nach dominandi fehlt ein Wort B. Die übrigen Ps.-Cyprianüberlieferungen bieten: officium, potestatem oder occasionem.

d) acceptu B

e) illorum B

²⁰⁾ Ps.-Cypri. c. 6 S. 43—45.